

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 6 năm 2013

Số 137

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Người đời hay bị bệnh nan y ngặt nghèo tại sao ?
2. Bé thường nói điển rút là rút làm sao ?
3. Bé đi dự Đại Hội Hợp Thức Hòa Bình phải trải qua khoảng 14 giờ đồng hồ mới đến nơi, Bé có mệt không?
4. Bé đến đây tham gia Đại Hội trong một nơi động loạn nhứt, Bé nghĩ sao về việc này ?
5. Những người keo kiệt có lợi ích gì cho chính họ không ?
6. Muốn có ánh sáng thì phải làm sao ?
7. Sự vui trong nội tâm làm sao mà có được ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 17 tháng 8 năm 1995 1) Hỏi : Người đời hay bị bệnh nan y ngặt nghèo tại sao ? Đáp : Thừa bệnh do tánh sanh, từ nguồn gốc độc tài nhiều kiếp, lộ bệnh để có cơ hội thấy rõ bản chất keo kiết của chính mình mà dốc lòng tu hơn. Người thật tinh tu và hoàn toàn sửa được tánh thì sẽ có dịp may tự cứu. Trước hết là cứu cho phần hồn khi lìa xác được nhẹ và dứt khoát. Biết Trời là Trời cứu, gốc gác bệnh tật sẽ tiêu trừ, do công tu thay vì gây sự với người khác. Kệ: Ngoại lai chẳng có lo bàn khổ Tự mình thức giấc niệm Nam Mô Chiều sâu tâm đạo tự an bài Hành pháp không ngừng chuyển chuyển vô.	Ngày 18 tháng 8 năm 1995 2) Hỏi : Bé thường nói điển rút là rút làm sao ? Đáp : Thừa trước khi chưa hành thiền đứng đắn sẽ tự cảm thấy điển rút từ trung tim chơn mảy, dần dần tới giữa trán, đến mõ ác. Lúc ấy bắt đầu hiện từ hơn xưa, linh tánh bắt đầu cảm thức nhiều điều xưa kia chưa biết, mới thấy giá trị của nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, thích thú và cố gắng hơn. Trước trán và trung tim bộ đầu luôn luôn rút và cảm thấy bộ óc thanh nhẹ, bắt đầu giải bỏ tánh hư tật xấu, hướng về Trời Phật mà tu, liên tục như vậy sẽ gia tăng giờ thiền, không lo chuyện thị phi bên ngoài nữa, chăm chỉ học hỏi sự cảm thức của chính mình, không mê tín dị đoan, dày công tham thiền, thiền trong bóng tối nhưng thấy được ánh sáng, thì mới thật là sáng, trí càng ngày càng ổn định. Kệ: Thế gian tạm bợ duyên tình tạm Thực hiện công phu tự thức làm Giải tỏa âm u tâm trí sáng Pháp tràng tiến hóa chẳng còn tham.
Ngày 19 tháng 8 năm 1995 3) Hỏi : Bé đi dự Đại Hội Hợp Thức Hòa Bình phải trải qua khoảng 14 giờ đồng hồ mới đến nơi, Bé có mệt không ? Đáp : Thừa trí không mệt nhưng xác có phần máu cao, vì thuyền chuyên phi cơ nhiều lần không ngủ được. Nhớ Trời mà đi cũng đến nơi bình an, được gặp những bạn có tâm tu và phục vụ tận tình, cũng an ủi cho Bé được một phần. Kệ: Tu tâm sửa tánh chuyên cần tiến Tái hợp chung vui giải nổi phiền Trách móc không cần tâm thẳng tiến Trình dâng tâm thật tự giao duyên.	Ngày 20 tháng 8 năm 1995 4) Hỏi : Bé đến đây tham gia Đại Hội trong một nơi động loạn nhứt, Bé nghĩ sao về việc này ? Đáp : Thừa Bé là một tâm hồn thanh nhẹ, không nghĩ về chuyện động loạn cho nên Bé cảm thấy vui. Bé rất dễ hòa tan với niềm vui của mọi người. Người thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thực hành đứng đắn sẽ có ngày vui hơn cảnh này, tâm thức hướng thượng, bộ óc sáng sủa, không buồn không vui, lúc nào cũng thanh tịnh cả, sống đề huề trong có có không không. Kệ: Chẳng còn loạn động lòng vòng khổ Chỉ nhớ tình Trời niệm Nam Mô Khai thác tâm linh hành chuyển chiếu Thành tâm thực hiện chữ Nam Mô.

Ngày 21 tháng 8 năm 1995 5) Hỏi : Những người keo kiệt có lợi ích gì cho chính họ không ? Đáp : Thừa bản chất keo kiệt là tự khép tâm mà thôi, không ích cho chính mình và cũng không lợi cho người khác, đã khổ lại càng khổ thêm. Ngược lại mở rộng tâm thức và vui hòa học hỏi nơi mọi người sẽ được phát triển, sẽ không lạc vào vật vô tri. Kệ: Càng vui càng mến thanh thanh mùi Tâm trí vui hành tự thức trui Cần mẫn tu tâm về Phật tánh Thực chất khai thông tự thực hành.	Ngày 22 tháng 8 năm 1995 6) Hỏi : Muốn có ánh sáng thì phải làm sao ? Đáp : Thừa muốn có ánh sáng thì phải Soi Hồn đủ và Pháp Luân Thường Chuyển đều thì sẽ có kết quả, dày công hành pháp, bình tâm tu học, thì phần hồn sẽ tiến thẳng dễ dãi. Tin nơi khả năng của chính mình, không nên cầu xin và ỷ lại nơi tha lực, tự làm yếu thần kinh khối óc thì tu hoài không tiến. Kệ: Dững hành thanh tịnh tâm tu tiến Trí óc sáng choang tự giải phiền Chánh giác tâm tu không động loạn Siêng hành chánh pháp giải tâm phiền.
Ngày 23 tháng 8 năm 1995 7) Hỏi : Sự vui trong nội tâm làm sao mà có được ? Đáp : Thừa sự vui trong nội tâm do sự dày công hành thiền mà có. Luồng dẫn hướng thượng lâu ngày hình thành, nội khoa tâm lý an vui hòa hợp với nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên. Sự thanh tịnh dần dần phát triển sau mỗi giờ công phu tu thiền, đạt được thanh tịnh, sẽ dứt khoát và không còn nghiệp chướng nữa, dễ tu dễ hòa. Kệ: Trong người có sẵn tình Cha độ Pháp giới khai thông chẳng có phiền Tình đẹp trong lòng quy phát triển Tự tu tự tiến sống an yên.	

Nguyên Lý Tận Độ (tiếp theo)

SỨ GIẢ HÒA BÌNH

Mỗi linh căn giáng lâm tại thế đều là sứ giả hòa bình. Nhưng than ôi! Nhẫn, nhẫn, ti, thiệt, thân, ý đều hướng ngoại tạo động, tranh đua cho kì được những gì mình muốn. Cho nên vắng đi sự thanh tịnh cơ bản nguyên năng sẵn có từ lúc sơ sanh. Thích động loạn mất hẳn tâm linh và hòa bình trong nội tâm. Thậm chí người thân yêu chung chần chung gối cũng phản nghịch với nhau, làm sao có hòa bình? Mưu sinh, mưu sinh, vụ lợi, vụ lợi, mất đi cán cân quân bình của nội tâm, tạo tâm bất ổn trí bất an. Khổ, khổ, nhiên hậu mới ước ao có được sự hòa bình và nhàn hạ.

Gốc chính của mỗi linh căn đều từ cõi hòa bình mà giáng lâm xuống cõi ô trược tham dâm này, cuống cuồng theo cuộc sống phức tạp và ô uế tâm thân, tham dục không giờ dứt. Sự phiền muộn luôn luôn xảy ra trong cuộc sống. Thân xác già nua, bắt đầu chán ngán tình đời đen bạc, phân vân và không lối thoát. Lúc ấy, mới bắt đầu hướng tâm về Trời Phật, tự tiềm tàng sự tinh vi đặc pháp của hành giả đã thành công, mà bỏ công tu luyện, tự giải nghiệp tâm, hướng về xán lạn của Đại Bi mà tu tiến; thì mới thấy rõ nhịp độ hòa bình của Trời Đất có sẵn. Nhưng nhơn sinh quên hẳn lãnh vực tâm linh, hướng về đấu tranh tạo cảnh bơ vơ, đòi hỏi dân chủ và nhân quyền. Tranh đấu vì dân chủ và nhân quyền mà cũng vẫn chưa hòa bình, vẫn tranh chấp lẫn nhau vì mọi sơ hở chưa hoàn tất. Lúc nào cũng muốn có sự hòa bình mà không biết phải làm sao?

Cơ Trời biến chuyển, mọi người đã tìm hiểu và nhận thức được luật nhân quả của Trời Đất có. Vậy muốn trở về với nhân lành của Trời Đất thì phải làm sao? Phải tự giải nghiệp tâm qua phương pháp mà người đi trước đã hành đạt. Giải bỏ nghiệp tâm nhiên hậu mới cảm thức được sự hòa bình là cần thiết cho cuộc sống. Từ người đời cho đến người đạo, quý bộ đầu và tận dụng phát triển bộ óc sẵn có của chính mình thì mới thấy rõ chính ta là một sứ giả hòa bình. Tiếp tục thực hành chánh pháp khai

thông trí tuệ, công hiến chơn ngôn tạo hòa bình cho các giới gần xa trên mặt đất này.

Kết luận là trọn tín trọn hành, nhiên hậu mới đạt đến kết quả của sự hòa bình, hòa hợp cùng Trời Đất mà tiến thân, mỗi mỗi đều phải tự dựng xây và tự đạt.

PHỤC VỤ & CỘNG HƯỞNG HÒA BÌNH

Qua nhiều thời đại ca tụng nền tảng văn minh, nhưng chưa một ai đứng vững được trên mặt đất! Mưu mô cho cách mấy đi nữa cũng không lưu lại với số vốn khổng lồ mà chính bản thân đã tạo được. Ngoài luật Trời lại có luật Trời. Có phóng có thu thì mới có quân bình và sức khỏe. Khi có cơ hội phục vụ quần sanh là Trời ban ân phước tạm hành tại thế, tức là thế thiên hành đạo. Tâm thức quân bình nhiên hậu mới phục vụ được. Quân bình là vốn của Trời Đất. Có đến thì phải có đi. Tự tan vô thường, nằm trong nguyên lý có có không không, sàng sảy và giáo dục quần sanh trong quả địa cầu. Làm người hiểu được nguyên lý hóa hóa sanh sanh của Trời Đất thì sẽ tự giảm bớt sự tham muốn không cần thiết và thực hiện sự cần thiết cho bản thân và trí tuệ, tức là phải sửa đổi chiều hướng đi lên thay vì đi xuống. Đi lên là sẽ có cơ hội tiến tới vô cùng, ngược lại đi xuống thì chỉ có tranh đấu giết giành. Mất đi sự lý thú của cuộc sống thì làm gì đạt được mức chung sống hòa bình; luôn luôn nung nấu và kêu gọi hòa bình nhưng không bao giờ có hòa bình.

Bản thân bất độ hà thân độ! Không biết cách cứu mình thì cũng chẳng cứu được ai. Phân ranh biên giới nhưng quên Trời Đất thì suốt kiếp tranh đấu và lo lắng cũng chẳng đi đến đâu. Của thiên trả địa, chẳng ai nắm bắt được một món nào quý báu nhất trên đời này trước khi lìa xác. Xác thân hoàn trả trọn vẹn trong lòng đất. Hồn lìa xác thì mới thấy được sức mạnh của Trời Đất có luật lệ nhân quả rõ ràng, chẳng ai hơn ai được một li. Luật lệ rất công bằng. Xác thân khép lại kín mít thì luôn luôn thích thú trong đường lối cạnh tranh. Khi bước vào lòng

đất thì mới chịu chấp nhận sự tan rã quy không, thì mới thấy rõ đạo vốn không, bằng lòng thực hành trong chu trình tiến hóa cho kì tới. Đến lúc đó mới thấy rõ sự dẫn thân cộng hưởng hòa bình trong ánh sáng Đại Bi của Thượng Đế, khi không còn vật gì lưu lại trong tâm thức thì mới thật sự hòa bình theo nguyên lý đời đạo song tu.

Cơ Trời sẽ chuyển và đang chuyển cho nhơn loại hiểu rõ khổ cảnh và sự chơn thức thần tiên của phần hồn, nhiên hậu mới thật sự có được sự cộng hưởng hòa bình.

(còn tiếp)

(Nguyên Lý Tận Độ -- 1997)

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo tại Đại Hội Hợp Thức Hoà Bình

Copyright (C) 1995 by Luong Si Hang & VoViLED. All rights reserved

Phần vấn đạo tại đại hội Hợp Thức Hoà Bình sẽ được phổ biến mỗi tuần để các bạn đạo có tài liệu tham khảo thêm.

Hỏi: Kính thưa Thầy, tướng do tâm phát; tâm tốt thì tướng tốt; không kiếp trước cũng kiếp sau. Vậy Phật nào xấu tướng là nhờ tu nhất kiếp ngộ nhất thời; nên chưa kịp đổi tướng, và tu nhanh hơn các Phật đẹp tướng, có phải vậy không?

Đáp: Tướng do tâm phát. Cái tâm chúng ta hướng thiện, thiện lành; làm điều ác cái tướng khác. Không làm điều ác, thậm chí ăn uống cũng ăn đồ nhẹ, không nghĩ sai cho người khác, đó là tướng sẽ tốt; chắc chắn thay đổi. Có gì chúng ta có thể làm phước giúp người vượt qua tai nạn; cái đó là còn mau nữa.

Hỏi: Đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu. Những người cùng tần số điện; dễ hợp nhau; không khác nhau, nên dễ thân nhau. Bạn đạo Vô Vi cũng vậy; dễ hợp thành từng nhóm; hợp tánh nhau. Như vậy có thể dễ hiểu lắm là chia rẽ không?

Đáp: Chia rẽ là người tu; xưng danh tu mà thiếu tu. Cứ chui trong cá tánh sân si giận hờn; nghĩ sai cho người khác. Đó là không phải người thật tâm tu. Người thật tâm tu chỉ hướng về đạo; không nghĩ sai

cho người khác. Bởi ai cũng có cái tâm đạo sáng suốt; có cơ hội tự sửa chữa theo định luật nhân quả của Trời đã ấn định. Nay nó sung sướng hơn người ta nó tướng nó giỏi; ngày mai nó khổ; lúc đó nó mới thấy; nó cần phải sửa tâm sửa tánh. Nó xây dựng nó tức là xây dựng tình thương cho chung.

Hỏi: Kính thưa Thầy, điện quang theo Vô Vi và điện quang theo máy chụp hào quang có cùng loại không? Con nghe nói điện Thầy màu sáng trắng chói ngời mà cái máy chụp ra màu xanh đậm?

Đáp: Đạo nó khác; Đạo là lúc nào cũng là trắng trong. Còn thể xác con người thì có đủ màu; vì chúng ta ăn uống đủ thứ; kim mộc thủy hỏa thổ đủ màu; nó có thể xuất hiện nhiều màu. Đó là về vật chất điện năng; của mặt đất mà thôi. Còn cái tu Vô Vi; nó sẽ sáng trong. Lúc nào thấy con người mình được đi rồi về; thấy nó sung sướng thoải mái nhẹ nhàng. Còn cái chụp hào quang là để coi mình có chịu tu không. Thấy rõ ràng cơ tạng nó có thay đổi. Nếu chúng ta thiện lành; chúng ta không nghĩ ác cho người khác; luồng điện nó ra khác. Chúng ta có tâm phục vụ chúng sanh; luồng điện nó ra khác. Chúng ta có ác ý; nó ra khác. Đó, cái thể xác cũng như tấm bảng; để ghi chép này kia nọ vậy thôi. Còn tu về cái hồn nó khác hơn; nó đi cao hơn; nhẹ hơn; sáng hơn. Thế gian chưa chế được cái máy đó.

Vấn Đạo qua Internet trong tuần lễ 1-10-1995

T/Đ Quy Hội Tâm Linh và Sức Khỏe - Montreal, Chi NTMK

Hỏi: Sắc đen mà sáng của luồng điện Hắc Bì Phật Tổ có giống loại vật chất nào trên đời không (kim loại...)?

Đáp: Không có giống một loại vật chất nào hết, nhìn thấy đen nhưng mà rực sáng, nó là linh động nhưng mà không ai sửa đổi được hết. Huyền là cái màu huyền mà thông suốt, đen mà thông suốt chứ không phải đen như vật chất. Huyền thông suốt tức là sáng không ai có thể thay đổi được

Hỏi: Khi hành giả liên lạc được với luồng điện này sẽ cảm thấy thế nào để biết mình đã liên lạc được?

Đáp: Khi mình đi tới đó, có trình độ cao, sáng suốt thanh nhẹ tiến tới vô cùng mới có cơ hội diện kiến vật sáng vô cùng tận đó được. Cho nên ở đời nhiều người tu mới tới một trình độ nào tưởng là mình đắc đạo, tưởng là mình hiểu hết, chưa hiểu hết đâu, trong Không nó còn Không nữa. Cho nên cố gắng tu, thanh tịnh, trì tâm tu luyện sẽ đến đó, nửa chừng thay đổi là chỉ có đi xuống thôi, không có đi lên được

Hỏi: Có phải nhâm đốc tương thông thì phụ nữ không còn kinh nguyệt?

Đáp: Đúng, những tuổi trẻ mà tu nhâm đốc tương thông rồi là không có kinh nguyệt nữa. Tánh chất cũng hoàn toàn thay đổi, không có vụ yếu ớt, và chỉ có ý chí thanh nhẹ thăng hoa hướng về ánh sáng vô cùng mà tiến.

Hỏi: Người tu mà không lúc nào cảm thấy bằng lòng về bản thân mình là người:

- có tinh thần cầu tiến

- có nhiều tham vọng không biết an phận thủ thường?

- tự kỳ thị lấy chính mình?

Đáp: Mức tiến vô cùng là phải thấy mình trì trệ. Có trì trệ mới có sửa chữa, có sửa chữa mới có tiến hóa nhanh chóng được

Hỏi: Người tu Vô Vi có tuổi hồi xuân sớm hơn người không tu?

Đáp: Hồi xuân về phần Hôn, hồi xuân về sự thức giấc vô cùng chứ không phải hồi xuân về thể xác. Thể xác hồi xuân là tham và dục mà thôi.

Hỏi: Cụ thể là khoảng bao nhiêu tuổi?

Đáp: Nếu người tu thực hành đúng đắn thì không còn tuổi nữa. Nếu người đời thì khoảng 50 tuổi bắt đầu hồi xuân về tham dục.

Bạn đạo T/Đ Quy Hội Tâm Linh, Montreal - Canada

Hỏi: Kính thưa Thầy, đến ngày 1 tháng 11 này, thiền đường Quy Hội Tâm Linh và Sức Khỏe được đúng 3 năm. Chúng con xin Thầy cho chúng con vài lời phải chỉ dạy nên làm gì ở tương lai. Xin cảm ơn Thầy.

Đáp: Đường lối rõ rệt, Quy Hội Tâm Linh, Sức Khỏe và Tâm Linh. Sức khỏe ở thế gian trước hết và Đạo về tâm Linh, có hai đường hướng để đi, phần trí sáng suốt phải biết xây dựng cho chung.

Thi Ca của Đức Thầy

Kim Hải, ngày 15 tháng 5 năm 1977

Của cải thân mình gởi giả tạm
Vào sanh ra tử Chí Tôn làm
Tranh giành ngu muội còn thêm lỗ
Khổ chẳng tự mình trí hạ phàm

Hạ phàm lãnh khổ phải cam
Thở than vô ích phải làm giải khuây
Phân hồn bậc thánh bậc thầy
Chăm lo chuyển tiền ngày ngày tiến xa
Bên trên chứng điển Di Đà
Bên ngoài chứng giác Ngọc Hoàng khai minh
Thế gian tạo cảnh duyên tình
Hòa đồng tự giác mới minh lòng người
Xét xem thế sự nực cười
Làm tuồng mà tưởng mình người giác tâm
Lắm khi bối rối thì thàm
Biết đâu là bến là bờ lâm giao
Tây Phương cực lạc chỗ nào
Tâm ta bất ổn của rào chẳng an
Biết ai thấu đáo luận bàn
Chỉ còn Trời Phật chuyển quang cho mình
Thế xanh xét hỏi tạm tình
Thương rồi lại ghét chính mình làm ra
Tu thời phải sửa mới hòa
Nếu không chịu sửa nếm đà khổ đau
Thiên cơ quá đổi nhiệm màu
Quy hoàn tan tự trước sau dung hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Hai (tiếp theo)

ĐẠO CUNG ĐÔNG HOA LẮNG NGHE

ĐÔNG HOA ĐỂ QUÂN THUYẾT PHÁP

LỜI GIẢNG CHUNG

...

Từ hồi nào tới giờ sự thuyết giảng của tôi, không cho bất cứ một ai ý lại, giữ tâm thanh tịnh để tu tiên nhưng mà nhiều người vọng động, hướng ngoại, tưởng cuộc đời này là vĩnh cửu, tạo thế này, tạo thế nọ, rốt cuộc là lường gạt mình mà thôi! Cho nên lui về thanh tịnh thì các bạn sẽ đi nhanh hơn, và thực tế các bạn sẽ nhận xét những gì các bạn tiến rõ rệt và không cần ai phân tách cho các bạn nữa! Ngày hôm nay cơ duyên được ngồi lại với nhau trong sự thương yêu và xóa bỏ sự dị biệt giữa con người và con người, lấy tình người đối đãi với nhau và hiểu đạo trong người. Mọi người đều có đạo trong tâm mà sự đối đãi quá tồi tệ thành ra nó mất đạo, mà sự đối đãi công bằng với nhau thì tự nhiên thể hiện cái đạo pháp trong tâm. Cho nên phương pháp tu học của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí nói rõ ràng, khoa học huyền bí mất phạm không thấy, chính chúng ta tu chúng ta khai triển chúng ta mới thấy được sự huyền bí trong nội tâm của chúng ta đã thay đổi. Trước kia chúng ta chấp nhứt, ghen ghét, buồn tủi ngày nay chúng ta không còn. Đó là khoa học huyền bí rồi, đã thay đổi rồi, bước qua một lãnh vực mới rồi, hòa đồng với các chư Tiên, Chư Phật rồi đi lên hội nhập với đấng Cha lành là bao nhiêu tỉ năm xa cách. Ngày nay chúng ta có cơ hội tương ngộ để chúng ta dụng sự sáng suốt trở về với cái cảnh đó. Trong các bạn càng ngày càng hướng thượng, đức tin càng mạnh, thấy đường đi rõ rệt thì cái giờ các bạn lia thân, các bạn đi đâu? Chắc

chắc các bạn trở về đó rồi. Chỗ đó là thanh nhàn. Chỗ đó là có tất cả, những nền văn minh từ xa xưa tới ngày hôm nay vẫn khai triển vô cùng, đóng góp và xây dựng cho các bạn thì hòa là một rồi. Lúc đó, chúng ta mới kêu bằng cứu đời, cứu độ chúng sanh, mà ngày hôm nay chúng ta tu, không vận dụng sự sáng suốt sẵn có của chính mình thì tự bỏ bê mình làm sao mình tiến! Cho nên chúng ta đầy cơ duyên tốt đẹp để học hỏi, đây sự may mắn hỗ trợ cho chúng ta có cơ hội thức tâm, chỉ thiếu sự hành triển của cá nhân mà thôi. Mọi người trở về với sự quân bình sẵn có là một người sang trọng nhứt tại thế gian này, không tham, không đòi hỏi, không mê dục nữa! Hỏi cái xã hội tốt không? Thật sự người thế gian được gặp người lành rõ ràng! Người lành nó đem cái gì? Đem cái tin lành cho mọi người, làm cách nào để trở về như vậy? Trước kia tôi hung hăng, tôi dữ tợn, bây giờ tôi thật sự hiền, trung dung, cởi mở không còn tạo những ác khí cho những người ở xung quanh, nhưng luôn luôn đem hòa khí cho những người ở xung quanh thì trách nhiệm sẵn có của tôi là gì? Hướng thượng hòa với tất cả để đi lên trên. Ngày đêm lo chuyện đó không thể ở thế gian tôi đi tranh chấp với họ sao! Tôi phải đi lên, để giải quyết cái cuộc sống hiện tại phần hồn của tôi ở chỗ nào, rõ rệt trong mức tiến của hiện tại mà quyết định cho tương lai. Mức tiến, các bạn càng ngày càng làm Pháp Luân Thường Chuyển, các bạn thấy rằng cái hơi thở các bạn khác, âm thanh các bạn khác, tư tưởng các bạn được thay đổi, các bạn thấy rõ chưa? Đó là thay đổi cuộc sống đó! Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, các bạn thấy thay đổi

cuộc sống rõ ràng. Hồi trước chưa tới thứ sáu là nó lo chuyện đi chọn tuồng này, tuồng kia, tuồng nọ, tuồng dâm ô đi coi cho đã. Rồi bây giờ không nghĩ tới vấn đề đó, tự nhiên không nghĩ! Rồi bây giờ nghĩ cái gì đây? Thứ bảy, chúa nhật làm sao tôi gặp những người bạn tu ở thế gian này và xem họ tiến đến đâu và tôi noi theo đó tôi học và tôi tiến. Ngày hôm nay các bạn toại nguyện là có thiền viện, có nơi lai vãng. Thứ bảy, chúa nhật chúng ta gặp sơ một chút, chúng ta có được ảnh hưởng. Kể có gia đình nặng thì hơi bần thần mệt mỏi mà kẻ được quân bình rồi có đạo tâm thì chúng ta thấy rằng người này thanh thoát, nhìn sơ là về chúng ta thấy cái hoàn cảnh chúng ta phải sửa, tội trạng chúng ta, chúng ta phải sửa, sự tằm tối của chúng ta phải lập lại quân bình thì gia cang nó yên ổn, hòa khí ở trong nhơn loại, trong đại đồng, trong thế giới đều do con người xây dựng nên. Mà ngày hôm nay chúng ta mới khởi điểm để xây dựng tâm thức, nhiên hậu mới xây dựng cho quần chúng, thì không hành làm sao có! Có nhiều người nói tôi không hành, tôi lí luận thôi thì chỉ hưởng được cái lí luận nhưng mà rốt cuộc tâm thân lại bỏ. Lí luận tâm thân không hành thì không có đạt. Tâm thân phải hành, mới đạt. Nhìn vào thực tế, ngày nay vật chất đã tiến bộ, máy bay phương tiện đầy đủ, cái gì cũng có hết. Thực tế

như vậy, mà ngày nay tâm thân chúng ta chưa ổn là chúng ta xa thực tế. Chúng ta phải sửa cho tâm thân chúng ta đâu đó nó quân bình, như chiều tiến hóa của xã hội hiện tại đang tiến, có trước mặt để cho các bạn sống, có cảnh cho các bạn đi chơi, có xe cộ cho các bạn di chuyển, đủ thứ cho các bạn thức tâm. Thấy rõ rằng khả năng con người là vô cùng, vật chất tiến hóa do đâu? Do khả năng con người đóng góp, mà khả năng con người là vô cùng mà chính ta chưa thấy sự vô cùng của chính mình, nên ăn năn tu học lập lại sự quân bình của chính hay là không? Lúc đó chúng ta mới thấy rằng phải làm, việc phải làm hằng ngày cho tôi là tôi phải lập lại sự quân bình cho chính tôi. Thật sự nó như vậy, thì tự nhiên các bạn sẽ tiến, tiến một cách dễ dãi vì thấy rõ sự thiếu quân bình mà biết được kĩ thuật lập lại quân bình thì lúc nào các bạn cũng tươi sáng, vui đẹp, đem hòa khí cho các nơi. Đó là cái duyên lành hiện đại để chúng ta nhìn vật chất và sửa tâm trạng của chúng ta, thì qua những buổi học của Thiên Đường Du Ký cũng cho thấy rõ cái đường lối tu học là căn bản, phải lập lại quân bình và phải tận dụng khả năng sẵn có như tinh khí thần của chúng ta và cơ tạng của chúng ta phải chịu học hỏi thì mới có tiến bộ. Hôm nay, chúng ta lại tiếp tục lại đạo thiên đường một lần nữa.

(còn tiếp)

